

पातज्वरश्चासत्वग्दोषार्शोविप्रक्रमीनु ॥ कोपयेदामवातञ्च
धनसंघातकारणम् ॥ दालिषो मारुतोबल्यश्चनुष्यः शस्य-
घातकः । मधुरश्चाश्वदाही च कषायासुरसो लघुः ॥ रक्त-
पित्तप्रशमनो न च मारुतकोपनः । गण्डूपदादिकीटानां
जनकः प्राणकारकः ॥ पाशिमोऽग्निवर्षुर्वर्णबलारोग्यविव-
र्द्धनः । कषायः शोषणः स्त्रियो रोचनो विशदो लघुः ॥
अप्रां लघुत्ववैशद्यशैत्यवैमल्यकारकः । सर्वद्रव्येष्वभिव्यक्त-
प्रभावरसवोर्यङ्गत् ॥ व्रणसंरोपणस्त्वच्यो दाहशोथदषा-
पहः ॥ औत्तरो मारुतः स्निग्धो मृदुर्मधुर एव च ।
कषायासुरसः शीतः सर्वदोषप्रकोप(णः)नः ॥ क्षीणञ्चत
विषात्तीनां हितोदाहृतषापहः । शीताधिकः सनीहारः
स विद्युत्स्तनयित्नुमान् ॥ विष्वग्वायुरनायुष्यः प्राणिनां
नैकदोषकृत् । सर्वर्तुनिन्दको हन्ता कल्योत्पातपुरःसरः”
इति ॥ तालादिव्यजनवायुगुणाः । मूर्च्छादाहृतषास्वेद-
असन्नो व्यजनानिलः । तालवृन्तमयो वातस्त्रिदोषशमनो
लघुः । वंशव्यजनजो वातो रूक्षोष्णो वातपित्तदः ।
बाहव्यजनमौजसं भक्तिकादीन् व्यपोहति ॥ मायूरा
वस्तुजा वैवा वाता दोषत्वयापहः” इति ।

रूक्षस्तु वायुः शरीरस्यः प्राणादिभेदेन दशविधः दश-
विधकार्यं करणात् । यथोक्तम् वैद्यके

“प्राणोऽपानः समानश्चोदानव्यानौ च वायवः ।
नागः कूर्मश्च ककरो देवदत्तो धनञ्जयः ॥ प्राणस्तु
प्रथमो वायुर्नाराणांमधिपः प्रभुः । नित्यमावापयेत्
सर्वान् प्राणिनासुरसि स्थितः ॥ निःश्वासोच्छ्वासकश्चैव
प्राणो जीवं समान्श्रितः । प्रसारकुञ्चनो वायुः प्रकाशो
धारणस्तथा ॥ प्राणस्तेवविधं कुर्यात् प्राणिनां प्राण-
धारकः । प्राणं कुरुते यस्मात् तस्मात् प्राणः प्रकी-
र्त्तितः । प्राणो हि भगवान् ईशः प्राणो विष्णुः पिता-
सहः । प्राणेन धार्यते लोकः सर्वं प्राणमयं जगत् ॥
इन्द्रियाणि प्रवर्त्तन्ते यावत् प्राणानिलो हृदि । नष्टे न
दृश्यते सर्वं तस्मात् प्राणस्तु रक्षयेत् ॥ रज्जुबद्धो वया
व्येनो गतोऽप्याकथ्यते पुनः । गुणवद्भवस्तथा जीवः प्राणा-
पानेन कथ्यते ॥ अपानयन्तथाहारं मनुजानां यतोऽ-
धमः । शुक्रमूलव्रजे वायुरपानस्तेन कीर्त्तितः ॥ पीतं
भक्षितमाप्रातं रक्तं पित्तकफानिलान् । समं नयति
गात्रेषु समानो नाम मारुतः ॥ समानोऽग्निस्समोपस्यः
कोष्ठे च वाति सर्वतः । अन्नं गृह्णाति पचति विरेचयति
सञ्चति ॥ स्थन्दयत्यधरं वज्रं नेत्रगात्रप्रकोप(नः)णः ॥

उद्वेजयति मर्म्माणि उदानो नाम मारुतः ॥ व्यानो-
विनामयत्यङ्गं व्यानो व्याधिप्रकोप(नः)णः । प्रीतिर्विना-
शकञ्चायं वाङ्मोत्पादकस्त्रिधा इति ॥

प्राणादीनां स्थानानि । “शिरसो नासिकाग्रान्तुदान-
स्थानमुच्यते । नाभेः पादतलं यावदपानस्य प्रकीर्त्तितम् ॥
शरीरव्यापको व्यानः प्राणः सकलनायकः । उद्गारे नाग
इत्युक्तः कूर्मश्चोन्मीलने स्थितः ॥ ककरोः क्षुधिते चैव देवदत्तो
विजृम्भिते । धनञ्जयस्थितो मेद्रे मृतस्यापि न सञ्चति ॥
भृतावाग्निस्ततस्तस्याजायतेन्द्रियगोचरात् ॥ उत्साहो-
च्छ्वासनिःश्वासचेष्टा धातुगतः समा । समो मोक्षे
गतिमतां वायोः कर्म्मविकारजम्” इति सुखबोधः ॥
प्राणादयश्च पञ्चरूक्षभूतरजोगुणेष्यः समस्तस्य उत्पद्यन्ते
इति वेदान्तिसतम् सकलेन्द्रियाणां व्यापार एव प्राणो न
पदार्थान्तरमिति सांख्यमतं विवरणं प्राणशब्दे दृश्यम् ।
उदानादीनां कर्म्मविशेषा उक्ता यथा “उदानो नाम
यस्त्वाङ्गुष्ठपरितः पवनोत्तमः । तेन भाषितगीतादिप्रवृत्ति-
कुपितस्तु सः ॥ ऊर्ध्वजलुगतान् रोगान् विदधाति
विशेषतः ॥ यो वायुः प्राणनामासौ सुखं गच्छति
देहदृक् ॥ सोऽन्नं प्रवेशयत्यन्नः प्राणांश्चायवल्बन्ते ।
प्रायशः कुरुते दुष्टो हिकाश्वासादिकान् गदान् ॥
आमपकाशयचरः समानो वज्रसंगतः । सोऽन्नं पचति
तज्जांश्च विशेषान् विविनक्ति हि ॥ स दुष्टो वज्र-
मान्यातिसारगुल्मान् करोति हि । पकाशयालयोऽपानः
काले कर्षति चाप्ययम् ॥ समीरणः शक्यत्वशुक्रगर्भार्त्तवा-
न्यधः । क्रुद्धस्तु कुरुते रोगान् शोरांन् वस्तिगुदाश्रयान् ॥
शुक्रदोषप्रमेहांश्च व्यानापानप्रकोपजान् । कृत्स्नदेहचरो
व्यानो रससंव्यूहनो यतः ॥ खेदास्त्रकृत्स्नावणञ्चापि पञ्चधा
चेष्टयत्यपि । गत्यपक्षेपखोत्क्षेपनिभेषोन्मेषणादिकाः ॥
प्रायः सर्वाः क्रियास्तस्मिन् प्रतिवद्धाः शरीरिणाम् ।
प्रस्यन्दनं चोद्वहनं पूरणञ्च विरेचनम् ॥ धारणञ्चेति
पञ्चैताश्चेष्टाः प्रोक्ता नभस्ततः । क्रुद्धः स कुरुते रोगान्
प्रायशः सर्वदेहगान् ॥ युगपत् कुपिता एते देहं
भिन्युरसंशयम् इति च वैद्यके उक्तम् ।

तत्र देहस्थस्य वायोविकारहेतुलक्षणादिकसुक्तं वैद्यके
“व्यायामादपतर्षणात् प्रपतनाङ्गात् लघ्याज्जागरात्
वेगानाञ्च विघारणादतिशुचः शैत्यादतितासतः । रूक्षत्वा
रकषायतिक्तककुकरैभिः प्रकोपं व्रजेत् वायुर्वारिधरागमे
परिणते चान्नेऽपराह्णेऽपि च” ॥ विजतवायुलक्ष्यम् ॥